

DECIZIA (UE) 2015/1601 A CONSILIULUI**din 22 septembrie 2015****de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (3),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), în cazul în care unul sau mai multe state membre se află într-o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii, în beneficiul statului sau al statelor membre în cauză.
- (2) În conformitate cu articolul 80 din TFUE, politicile Uniunii în domeniul controalelor la frontieră, al azilului și al imigrației, precum și punerea lor în aplicare trebuie să fie reglementate de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, iar actele Uniunii adoptate în acest domeniu trebuie să cuprindă măsuri adecvate pentru aplicarea acestui principiu.
- (3) Recenta situație de criză din Marea Mediterană a determinat instituțiile Uniunii să recunoască imediat faptul că această regiune se confruntă cu fluxuri de migrație excepționale și să solicite luarea de măsuri concrete de solidaritate față de statele membre din prima linie. În special, în cadrul unei reuniuni comune a miniștrilor afacerilor externe și interne, care a avut loc la 20 aprilie 2015, Comisia a prezentat un plan de zece acțiuni imediate care să fie întreprinse ca răspuns la criză, printre care se numără și angajamentul de a analiza opțiunile legate de instituirea unui mecanism de transfer de urgență.
- (4) La reuniunea sa din 23 aprilie 2015, Consiliul European a decis, printre altele, să consolideze solidaritatea și responsabilitatea interne, angajându-se, în special, să sporească ajutorul de urgență acordat statelor membre din prima linie, să analizeze opțiunile privind organizarea transferului de urgență între statele membre pe bază voluntară și să desfășoare echipe ale Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) în statele membre din prima linie, în vederea prelucrării în comun a cererilor de acordare de protecție internațională, inclusiv în vederea înregistrării și a prelevării de amprente digitale.
- (5) În rezoluția sa din 28 aprilie 2015, Parlamentul European a reiterat necesitatea ca Uniunea să își întemeieze răspunsul la cele mai recente tragedii din Marea Mediterană pe acțiuni de solidaritate și de distribuire echitabilă a răspunderii și să își intensifice eforturile depuse în acest domeniu în beneficiul statelor membre care primesc cel mai mare număr de refugiați și de solicitanți de protecție internațională, în termeni absoluți sau relativi.
- (6) Pe lângă măsurile în domeniul azilului, statele membre din prima linie ar trebui să își intensifice eforturile în direcția instituirii unor măsuri pentru a face față fluxurilor de migrație mixtă la frontierele externe ale Uniunii Europene. Astfel de măsuri ar trebui să garanteze drepturile persoanelor care au nevoie de protecție internațională și care să prevină migrația ilegală.
- (7) În cadrul reuniunii sale din 25 și 26 iunie 2015, Consiliul European a decis, între altele, că trei dimensiuni-cheie ar trebui să avanseze în paralel: transferul/relocarea, returnarea/readmisia/reintegrarea și cooperarea cu țările de origine și de tranzit. Având în vedere actuala situație de urgență și angajamentul de a consolida solidaritatea și răspunderea, Consiliul European a convenit în special asupra transferului temporar și excepțional, în decurs de doi ani, din Italia și din Grecia către alte state membre, a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională, la care vor participa toate statele membre.

⁽¹⁾ Avizul din 17 septembrie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- (8) Situațiile specifice ale statelor membre derivă în special din fluxurile de migrație din alte regiuni geografice, cum ar fi ruta de migrație din Balcanii de Vest.
- (9) Mai multe state membre s-au confruntat cu o creștere semnificativă a numărului total de migranți, inclusiv a numărului solicitanților de protecție internațională, care au sosit pe teritoriul lor în 2014, situație care s-a menținut, în unele dintre aceste state membre, în 2015. Pentru a face față acestei creșteri, câteva state membre au beneficiat de ajutor financiar de urgență din partea Comisiei și de sprijin operațional din partea EASO.
- (10) Dintre statele membre care se confruntă cu o situație de presiune puternică și având în vedere recente evenimente tragice survenite în Marea Mediterană, în special Italia și Grecia sunt nevoite să facă față unor fluxuri fără precedent de migranți, inclusiv de solicitanți de protecție internațională care au în mod clar nevoie de protecție internațională, care sosesc pe teritoriul lor, fapt care exercită o presiune semnificativă asupra sistemelor lor de migrație și de azil.
- (11) La 20 iulie 2015, s-a adoptat prin consens o rezoluție a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, care reflectă situațiile specifice din statele membre, cu privire la transferul din Grecia și Italia a 40 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională. În decursul a doi ani, din Italia vor fi transferate 24 000 de persoane, iar din Grecia 16 000 de persoane. La 14 septembrie 2015, Consiliul a adoptat Decizia (UE) 2015/1523 ⁽¹⁾, care a prevăzut un mecanism de transfer temporar și excepțional din Italia și Grecia în alte state membre al persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională.
- (12) În cursul ultimelor luni, presiunea exercitată de migrație la frontierele externe terestre și maritime din sud a crescut din nou brusc, iar schimbarea fluxurilor de migrație a continuat din zona centrală către zona estică a Mediteranei și către ruta Balcanilor de Vest, ca urmare a numărului tot mai mare de migranți care sosesc în și din Grecia. Având în vedere această situație, ar trebui să fie garantate măsuri provizorii suplimentare pentru a reduce presiunea în materie de azil exercitată asupra Italiei și a Greciei.
- (13) Conform datelor Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex), rutele din centrul și estul Mării Mediterane au fost principalele zone de trecere ilegală a frontierei în Uniune în primele opt luni ale anului 2015. De la începutul lui 2015, aproximativ 116 000 de migranți au sosit în Italia în mod ilegal (inclusiv aproximativ 10 000 de migranți în situație ilegală care au fost înregistrați de către autoritățile locale, dar care urmează să fie confirmați în datele Frontex). Pe parcursul lunilor mai și iunie 2015, au fost depistate 34 691 de cazuri de trecere ilegală a frontierei de către Frontex, iar în lunile iulie și august – 42 356, ceea ce înseamnă o creștere de 20 %. O creștere puternică a fost înregistrată și de Grecia în 2015, mai mult de 211 000 de migranți aflați în situație ilegală ajungând în această țară (inclusiv aproximativ 28 000 de migranți în situație ilegală care au fost înregistrați de către autoritățile locale, dar care urmează să fie confirmați în datele Frontex. Pe parcursul lunilor mai și iunie 2015, au fost depistate 53 624 de cazuri de trecere ilegală a frontierei de către Frontex, iar în lunile iulie și august – 137 000, ceea ce înseamnă o creștere de 250 %). Din numărul total al migranților aflați în situație ilegală detectați în aceste două regiuni, un procent semnificativ îl reprezentau migranții proveniți din țări care, conform datelor furnizate de Eurostat, au o rată ridicată de recunoaștere a cererilor, la nivelul Uniunii.
- (14) Conform datelor Eurostat și ale EASO, în perioada ianuarie-iulie 2015, 39 183 de persoane au solicitat protecție internațională în Italia, comparativ cu 30 755 în aceeași perioadă din 2014 (o creștere de 27 %). În Grecia s-a înregistrat o creștere similară a numărului de cereri, numărul solicitanților fiind de 7 475 (o creștere de 30 %).
- (15) Până în prezent, în cadrul politicii în materie de migrație și azil au fost întreprinse numeroase acțiuni în sprijinul Italiei și al Greciei, inclusiv prin acordarea de asistență de urgență substanțială și de sprijin operațional din partea EASO. Italia și Grecia s-au situat pe locul al doilea și, respectiv, al treilea, în clasamentul celor mai mari beneficiari de fonduri acordate în perioada 2007-2013 în cadrul programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” (SOLID) și au primit, în plus, importante fonduri de urgență. Italia și Grecia vor continua, cel mai probabil, să fie principalii beneficiari ai Fondului pentru azil, migrație și integrare (AMIF) în perioada 2014-2020.
- (16) Având în vedere instabilitatea și conflictele persistente din imediata vecinătate a Italiei și Greciei, precum și repercusiunile fluxurilor migratorii asupra altor state membre, este foarte probabil ca sistemele de migrație și azil ale acestor țări să continue să se confrunte cu o presiune semnificativă, tot mai mare, în contextul în care este

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO L 239, 15.9.2015, p. 146).

posibil ca un număr considerabil de migranți să aibă nevoie de protecție internațională. Acest lucru demonstrează necesitatea acută de a da dovadă de solidaritate față de Italia și Grecia și de a completa acțiunile de sprijin întreprinse până în prezent în favoarea acestora cu măsuri provizorii în domeniul azilului și migrației.

- (17) La 22 septembrie 2015, Consiliul a luat act de disponibilitatea și pregătirea statelor membre de a participa, în conformitate cu principiile solidarității și repartizării echitabile a răspunderii între statele membre, care reglementează politica Uniunii în materie de azil și migrație, la transferul a 120 000 de persoane care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Prin urmare, Consiliul a decis să adopte prezenta Decizie.
- (18) Ar trebui reamintit faptul că Decizia (UE) 2015/1523 stabilește o obligație pentru Italia și Grecia de a oferi soluții structurale pentru a aborda presiunea excepțională exercitată asupra sistemelor lor de azil și migrație, prin instituirea unui cadru strategic solid pentru a răspunde situației de criză și intensificarea procesului de reformă în curs în domeniile menționate. Foile de parcurs pe care Italia și Grecia le-au prezentat în acest scop ar trebui să fie actualizate pentru a lua în considerare prezenta decizie.
- (19) Întrucât Consiliul European a convenit asupra unui set de măsuri interconectate, Comisiei ar trebui să i se confere competența de a suspenda, după caz, aplicarea prezentei decizii, pe o perioadă limitată de timp, după ce i-a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, în cazul în care Italia sau Grecia nu își respectă angajamentele în această privință.
- (20) Începând din 26 septembrie 2016, 54 000 de solicitanți ar trebui să fie transferați, în mod proporțional, din Italia și Grecia către alte state membre. Consiliul și Comisia ar trebui să țină în permanență sub supraveghere situația afluxurilor masive de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre. Comisia ar trebui să prezinte, după caz, propuneri de modificare a prezentei decizii, pentru a aborda evoluția situației pe teren și impactul acesteia asupra mecanismului de transfer, precum și evoluția presiunii exercitate asupra statelor membre, în special statele membre din prima linie. În acest sens, ar trebui să țină seama de opiniile exprimate de statul membru potențial beneficiar
- În cazul în care prezenta decizie ar fi modificată în beneficiul unui alt stat membru, statul membru respectiv ar trebui să prezinte Consiliului și Comisiei, la data intrării în vigoare a deciziei relevante a Consiliului de modificare, o foaie de parcurs care ar trebui să includă măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemului său în aceste domenii, precum și măsuri prin care să se asigure punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii, pentru ca, după expirarea perioadei de aplicare a prezentei decizii, să i se permită să facă față mai bine unei posibile creșteri a afluxului de migranți pe teritoriul său.
- (21) În cazul în care orice stat membru se confruntă cu o situație de urgență similară, caracterizată printr-un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE. Aceste măsuri pot include, dacă este cazul, suspendarea obligațiilor statului membru respectiv prevăzute în prezenta decizie.
- (22) În conformitate cu articolul 78 alineatul (3) din TFUE, măsurile prevăzute în beneficiul Italiei și al Greciei ar trebui să aibă un caracter provizoriu. O perioadă de 24 luni este rezonabilă pentru a garanta că măsurile prevăzute în prezenta decizie au un impact real în ceea ce privește sprijinirea Italiei și a Greciei pentru a face față fluxurilor migratorii semnificative pe teritoriile lor.
- (23) Măsurile privind transferul din Italia și din Grecia prevăzute în prezenta decizie implică o derogare temporară de la dispoziția prevăzută la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ potrivit căreia Italia și Grecia ar fi fost, altfel, responsabile de examinarea unei cereri de protecție internațională pe baza criteriilor prevăzute în capitolul III din regulamentul respectiv, precum și o derogare temporară de la etapele procedurale, inclusiv termenele-limită, prevăzute la articolele 21, 22 și 29 din respectivul regulament. Celelalte dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 604/2013, inclusiv normele de punere în

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, 29.6.2013, p. 31).

aplicare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei ⁽¹⁾ și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei ⁽²⁾ rămân aplicabile, inclusiv normele conținute în aceste regulamente privind obligația statelor membre care efectuează transferul de a acoperi costurile necesare transferului unui solicitant către statul membru de transfer, privind cooperarea cu privire la transferurile între statele membre, precum și privind transmiterea de informații prin intermediul rețelei electronice de comunicații „DubliNet”. Prezenta decizie implică, de asemenea, o derogare de la consimțământul solicitantului de protecție internațională, astfel cum este prevăzut la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

- (24) Măsurile de transfer nu scutesc statele membre de aplicarea integrală a Regulamentului (UE) nr. 604/2013, inclusiv a dispozițiilor referitoare la reunificarea familiei, protecția specială a minorilor neînsoțiți și nici de clauza discreționară din motive umanitare.
- (25) Pentru a decide care solicitanți și câți anume urmează să fie transferați din Italia și din Grecia, a fost necesar să se aleagă criteriile care să fie aplicate, fără a aduce atingere deciziilor la nivel național privind cererile de azil. Se are în vedere instituirea unui sistem clar și operațional, bazat pe un prag al ratei medii la nivelul Uniunii a deciziilor de acordare a protecției internaționale în cadrul procedurilor în primă instanță, raportată la numărul total, la nivelul Uniunii, al deciziilor adoptate în primă instanță privind cererile de protecție internațională, utilizându-se cele mai recente date statistice disponibile, furnizate de Eurostat. Pe de o parte, instituirea acestui prag ar trebui să asigure, în cea mai mare măsură posibilă, faptul că toți solicitanții care au în mod clar nevoie de protecție internațională vor fi în măsură să își exercite pe deplin și rapid dreptul la protecție în statul membru de transfer. Pe de altă parte, acesta ar trebui să împiedice, în cea mai mare măsură posibilă, situațiile în care solicitanții cu privire la care există probabilitatea să primească un răspuns negativ la cererea introdusă ar fi transferați către un alt stat membru, prelungind, astfel, în mod nejustificat, șederea acestora în Uniune. Un prag de 75 %, pe baza celor mai recente date trimestriale actualizate transmise de Eurostat pentru deciziile adoptate în primă instanță, ar trebui utilizat în prezenta decizie.
- (26) Măsurile provizorii vizează reducerea presiunii considerabile exercitate asupra Italiei și a Greciei de fluxurile de solicitanți de azil, în special prin transferul unui număr considerabil de solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională care au ajuns pe teritoriul Italiei sau al Greciei după data de la care prezenta decizie devine aplicabilă. Pe baza numărului total de resortisanți ai țărilor terțe care au intrat în Italia și Grecia în mod ilegal în 2015 și a numărului persoanelor care au în mod clar nevoie de protecție internațională, ar trebui să fie transferați în total din Italia și Grecia 120 000 de solicitanți care au în mod clar nevoie de protecție internațională. Această cifră reprezintă aproximativ 43 % din totalul resortisanților țărilor terțe având în mod clar nevoie de protecție internațională care au intrat în Italia și Grecia în mod ilegal în iulie și august 2015. Măsura de transfer prevăzută în prezenta decizie reprezintă o repartizare echitabilă a poverii între Italia și Grecia, pe de o parte, și celelalte state membre, pe de altă parte, având în vedere cifrele totale disponibile privind trecerile ilegale ale frontierei în 2015. Date fiind cifrele avute în vedere, 13 % din acești solicitanți ar trebui să fie transferați din Italia, 42 % din Grecia și 45 % ar trebui transferați astfel cum este prevăzut în prezenta decizie.
- (27) În termen de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentei decizii, în circumstanțe excepționale și prezentând motive justificate în mod corespunzător, compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, un stat membru poate să notifice Consiliului și Comisiei faptul că nu este în măsură să participe la procesul de transfer a până la 30 % din numărul solicitanților care i-a fost alocat conform prezentei decizii. Astfel de circumstanțe excepționale includ, în mod deosebit, o situație caracterizată de un aflux brusc și semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe, a cărui magnitudine este de așa natură încât să exercite o presiune extremă chiar și asupra unui sistem de azil bine pregătit și care în mod normal funcționează în conformitate cu *acquis*-ul relevant al Uniunii privind azilul, sau un aflux brusc și semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe cu o probabilitate atât de mare încât justifică măsuri imediate. În urma unei evaluări, Comisia ar trebui să prezinte Consiliului propuneri pentru o decizie de punere în aplicare privind o suspendare temporară a transferului a până la 30 % din numărul solicitanților care i-a fost alocat statului membru respectiv. Atunci când se justifică, Comisia poate propune prelungirea termenului pentru transferul numărului de solicitanți alocat rămas cu până la 12 luni peste durata de aplicare a prezentei decizii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1560/2003 al Comisiei din 2 septembrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 222, 5.9.2003, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1560/2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe (JO L 39, 8.2.2014, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 516/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare, de modificare a Deciziei 2008/381/CE a Consiliului și de abrogare a Deciziilor nr. 573/2007/CE și nr. 575/2007/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei 2007/435/CE a Consiliului (JO L 150, 20.5.2014, p. 168).

- (28) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a transferului în cazul transferului proporțional a 54 000 de solicitanți din Italia și Grecia către alte state membre, în situația în care participarea unuia sau mai multor state membre la transferul de solicitanți ar trebui să fie suspendată sau în situația în care, în urma notificărilor relevante adresate Consiliului, alt(e) stat(e) membru (membre) sau state asociate participă la transfer, ar trebui să i se confere Consiliului competențe de executare.

Conferirea acestor competențe Consiliului se justifică având în vedere caracterul sensibil din punct de vedere politic al unor astfel de măsuri care au efecte asupra competențelor naționale privind admisia resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre și necesitatea unei adaptări rapide la evoluția rapidă a situațiilor.

- (29) Fondul pentru azil, migrație și integrare (AMIF), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 516/2014, oferă finanțare pentru operațiunile de repartizare a poverii care sunt convenite între statele membre și este deschis noilor evoluții ale politicii în acest domeniu. Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 516/2014 prevede posibilitatea ca statele membre să realizeze acțiuni legate de transferul solicitanților de protecție internațională în cadrul programelor lor naționale, iar articolul 18 din regulamentul respectiv prevede posibilitatea alocării unei sume forfetare de 6 000 EUR pentru fiecare beneficiar de protecție internațională transferat din alt stat membru.
- (30) În scopul de a aplica principiul solidarității și al unei repartizări echitabile a responsabilităților și ținând seama de faptul că prezenta decizie constituie o nouă etapă a politicii în acest domeniu, este oportun să se asigure că statele membre care transferă, în temeiul prezentei decizii, solicitanți din Italia și Grecia care au în mod clar nevoie de protecție internațională primesc o sumă forfetară pentru fiecare persoană transferată, care este aceeași cu suma forfetară prevăzută la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014, și anume 6 000 EUR, și care se acordă în conformitate cu aceleași proceduri. Pentru aceasta este necesară o derogare limitată, temporară de la articolul 18 din respectivul regulament, întrucât suma forfetară ar trebui să fie plătită pentru solicitanții transferați, și nu pentru beneficiarii de protecție internațională. O astfel de extindere temporară a domeniului de aplicare în ceea ce privește beneficiarii potențiali ai sumei forfetare este considerată a fi o parte integrantă a mecanismului de urgență instituit prin prezenta decizie. Mai mult, în ceea ce privește costurile legate de transferul persoanelor transferate în temeiul prezentei decizii, este adecvat să se prevadă că Italia și Grecia primesc o sumă forfetară de cel puțin 500 EUR pentru fiecare persoană transferată de pe teritoriile lor respective, având în vedere costurile reale necesare transferului unui solicitant către statul membru de transfer. Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a primi prefinanțare suplimentară ce urmează să fie plătită în 2016 din Fondul pentru azil, migrație și integrare în urma revizuirii programelor lor naționale, pentru a pune în aplicare acțiunile prevăzute în temeiul prezentei decizii.
- (31) Este necesar să se asigure instituirea unei proceduri rapide de transfer și ca punerea în aplicare a măsurilor provizorii să fie însoțită de o cooperare administrativă strânsă între statele membre, precum și de sprijin operațional din partea EASO.
- (32) În cadrul întregii proceduri de transfer, până la transferul efectiv al solicitantului, ar trebui să se țină seama de considerentele de securitate națională și ordine publică. Cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale ale solicitantului, inclusiv a normelor relevante privind protecția datelor, în cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un solicitant constituie un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, acesta ar trebui să informeze celelalte state membre cu privire la aceasta.
- (33) Atunci când se decide care solicitanți având în mod clar nevoie de protecție internațională ar trebui transferați din Italia și din Grecia, ar trebui să se acorde prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. În această privință, necesitățile speciale ale solicitanților, inclusiv în ceea ce privește sănătatea, ar trebui să reprezinte criteriul principal. Interesul copilului ar trebui să fie întotdeauna considerat primordial.
- (34) Integrarea în societatea gazdă a solicitanților care au în mod clar nevoie de protecție internațională reprezintă piatra de temelie a unui sistem european comun de azil care funcționează corespunzător. Prin urmare, pentru a decide care stat membru ar trebui să fie statul membru de transfer, ar trebui să se țină cont de calificările și caracteristicile specifice ale solicitanților respectivi, cum ar fi competențele lor lingvistice, precum și de alte indicații individuale bazate pe legături familiale, culturale sau sociale dovedite, care ar putea facilita integrarea acestora în statul membru de transfer. În cazul solicitanților deosebit de vulnerabili, ar trebui să se aibă în vedere capacitatea statului membru de transfer de a le oferi o asistență adecvată, precum și necesitatea de a se asigura o

⁽¹⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

repartizare echitabilă a solicitanților respectivi între statele membre. Cu respectarea corespunzătoare a principiului nediscriminării, statele membre de transfer pot să își exprime, pe baza informațiilor de mai sus, preferințele cu privire la solicitanți, pe baza cărora Italia și Grecia, în consultare cu EASO și, după caz, cu ofițerii de legătură, pot să alcătuiască liste cu posibili solicitanți identificați pentru transfer în statul membru respectiv.

- (35) Garanțiile juridice și procedurale prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 604/2013 sunt în continuare aplicabile în ceea ce privește solicitanții care fac obiectul prezentei decizii. În plus, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu procedura de transfer prevăzută de prezenta decizie, iar decizia de transfer care constituie o decizie de transfer în sensul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ar trebui să le fie notificată. Având în vedere că, în temeiul dreptului Uniunii, solicitanții nu au dreptul de a alege statul membru care să fie responsabil de cererea lor de azil, aceștia ar trebui să aibă dreptul la o cale de atac eficientă împotriva deciziei de transfer, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013, exclusiv în ceea ce privește asigurarea respectării drepturilor lor fundamentale. În conformitate cu articolul 27 din respectivul regulament, statele membre pot să prevadă în dreptul lor intern faptul că exercitarea unei căi de atac împotriva deciziei de transfer nu determină în mod automat suspendarea transferului solicitantului, ci că persoana în cauză are posibilitatea de a solicita suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer până la soluționarea căii de atac.
- (36) Înainte și după sosirea în statul membru de transfer, solicitanții beneficiază de drepturile și garanțiile prevăzute în Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ și în Directiva 2013/33/UE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, inclusiv în ceea ce privește necesitățile speciale procedurale și de primire ale acestora. În plus, Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ continuă să se aplice în ceea ce privește solicitanții care fac obiectul prezentei decizii, iar Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ se aplică în ceea ce privește returnarea resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul de a rămâne pe teritoriul respectiv. Cele de mai sus sunt supuse limitărilor în aplicarea directivelor respective.
- (37) În conformitate cu acquis-ul Uniunii, Italia și Grecia ar trebui să asigure un mecanism robust de identificare, înregistrare și prelevare de amprente digitale pentru procedura de transfer, astfel încât să se identifice rapid persoanele care au nevoie de protecție internațională și care sunt eligibile pentru transfer și să se identifice migranții care nu se califică pentru protecție internațională și care ar trebui, prin urmare, returnați. Acesta ar trebui să se aplice și persoanelor care sosesc pe teritoriul Italiei sau al Greciei între 24 martie și 25 septembrie 2015 pentru ca acestea să poată fi transferate. În situația în care returnarea voluntară nu este practicabilă, iar alte măsuri prevăzute în Directiva 2008/115/CE nu sunt adecvate pentru a preveni circulația secundară, ar trebui să se aplice urgent și eficace măsuri de luare în custodie publică, în conformitate cu capitolul IV din directiva respectivă. Solicitanții care se sustrag procedurii de transfer nu ar trebui să mai beneficieze de transfer.
- (38) Ar trebui luate măsuri pentru a se evita circulația secundară a persoanelor transferate, din statul membru de transfer către alte state membre, fapt care ar putea împiedica aplicarea eficientă a prezentei decizii. În mod deosebit, statele membre ar trebui să ia măsurile de prevenire necesare în domeniul accesului la prestațiile sociale și la căile de atac, în conformitate cu dreptul Uniunii. În plus, solicitanții ar trebui să fie informați în legătură cu consecințele circulației ilegale ulterioare către alte state membre și cu faptul că, dacă statul membru de transfer le acordă protecție internațională, vor avea drepturile aferente protecției internaționale doar în statul membru respectiv.
- (39) De asemenea, în concordanță cu obiectivele stabilite în Directiva 2013/33/UE, armonizarea condițiilor de primire la nivelul statelor membre ar trebui să contribuie la limitarea circulației secundare a solicitanților de protecție internațională, influențați de diversitatea condițiilor de primire. În vederea atingerii aceluiași obiectiv, statele membre ar trebui să aibă în vedere impunerea unor obligații de raportare și oferirea unor condiții materiale de primire solicitanților de protecție internațională, care includ cazare, hrană și îmbrăcăminte exclusiv în natură, precum și, după caz, asigurarea faptului că solicitanții sunt transferați direct către statul membru de transfer. De asemenea, în timpul perioadei de examinare a cererilor de protecție internațională, astfel cum se prevede în

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

⁽²⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și ale Eurodac de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

acquis-ul în materie de azil și în acquis-ul Schengen, cu excepția unor motive umanitare grave, statele membre nu ar trebui să le ofere solicitanților documente naționale de călătorie și nici nu ar trebui să le ofere alte stimulente, cum ar fi cele de natură financiară, care ar putea facilita circulația ilegală a acestora către alte state membre. În cazul circulației ilegale către alte state membre, solicitanții sau beneficiarii de protecție internațională ar trebui să fie obligați să se reîntoarcă în statul membru de transfer, iar statul membru respectiv ar trebui să primească persoanele în cauză înapoi fără întârziere.

- (40) Pentru a se evita circulația secundară a beneficiarilor de protecție internațională, statele membre ar trebui, de asemenea, să informeze beneficiarii cu privire la condițiile de intrare și ședere legală în alt stat membru și ar trebui să fie în măsură să impună obligații de raportare. În temeiul Directivei 2008/115/CE, statele membre ar trebui să impună unui beneficiar de protecție internațională care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor să se întoarcă imediat în statul membru de transfer. În cazul în care persoana refuză să se întoarcă în mod voluntar, returnarea în statul membru de transfer ar trebui executată.
- (41) Mai mult, în cazul returnării forțate în statul membru de transfer și dacă acest lucru este prevăzut în dreptul intern, statul membru care a executat returnarea poate decide să emită o interdicție de intrare pe teritoriul național care ar împiedica beneficiarul, pentru o anumită perioadă de timp, să reîntre pe teritoriul statului membru respectiv.
- (42) Dat fiind că scopul prezentei decizii este de a soluționa o situație de urgență și de a sprijini Italia și Grecia în consolidarea sistemelor lor de azil, aceasta ar trebui să permită statelor respective să încheie, cu sprijinul Comisiei, acorduri bilaterale cu Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția privind transferul persoanelor care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentei decizii. Aceste acorduri ar trebui, de asemenea, să reflecte elementele esențiale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer, drepturile și obligațiile solicitanților, precum și cele referitoare la Regulamentul (UE) nr. 604/2013.
- (43) Sprijinul specific acordat Italiei și Greciei prin intermediul mecanismului de transfer ar trebui să fie completat cu măsuri suplimentare, de la sosirea resortisanților țărilor terțe pe teritoriul Italiei și al Greciei până la finalizarea tuturor procedurilor aplicabile, coordonate de către EASO și de către alte agenții relevante, precum Frontex care coordonează returnarea resortisanților țărilor terțe care nu au dreptul de a rămâne pe teritoriul respectiv, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE.
- (44) Deoarece obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, ci mai degrabă, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea respectivelor obiective.
- (45) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (46) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (47) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (48) În cazul în care, în urma unei notificări efectuate în temeiul articolului 4 din Protocolul nr. 21 de către un stat membru care face obiectul respectivului protocol, Comisia confirmă, în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) din TFUE, participarea respectivului stat membru la prezenta decizie, Consiliul ar trebui să stabilească numărul de solicitanți care urmează să fie transferați către statul membru în cauză. De asemenea, Consiliul ar trebui să adapteze în consecință alocările celorlalte state membre, reducându-le proporțional.

- (49) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (50) Având în vedere caracterul urgent al situației, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul

- (1) Prezenta decizie instituie măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei, în vederea sprijinirii acestor state pentru a face față mai bine unei situații de urgență caracterizate de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre respective.
- (2) Comisia ține în permanență sub supraveghere situația afluxurilor masive de resortisanți ai țărilor terțe în statele membre.

Comisia va prezenta, după caz, propuneri de modificare a prezentei decizii, pentru a ține seama de evoluția situației de pe teren și impactul acesteia asupra mecanismului de transfer, precum și de evoluția presiunii exercitate asupra statelor membre, în special statele membre din prima linie.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „cerere de protecție internațională” înseamnă o cerere de protecție internațională astfel cum este definită la articolul 2 litera (h) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (b) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;
- (c) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul de protecție subsidiară, astfel cum sunt definite la articolul 2 literele (e) și (g) din Directiva 2011/95/UE;
- (d) „membri de familie” înseamnă membrii de familie definiți la articolul 2 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013;
- (e) „transfer” înseamnă transferul unui solicitant de pe teritoriul statului membru pe care criteriile prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 îl indică drept responsabil de examinarea cererii de protecție internațională a acestuia către teritoriul statului membru de transfer;
- (f) „stat membru de transfer” înseamnă statul membru care devine responsabil de examinarea cererii de protecție internațională, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 604/2013, a unui solicitant în urma transferului său pe teritoriul acestui stat membru.

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

*Articolul 3***Domeniu de aplicare**

(1) Transferul în temeiul prezentei decizii are loc numai în ceea ce privește un solicitant care a depus cerere de protecție internațională în Italia sau Grecia și pentru care aceste state ar fi fost altfel responsabile în temeiul criteriilor de determinare a statului membru responsabil prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

(2) Transferul în temeiul prezentei decizii se efectuează numai în privința solicitanților care aparțin unei naționalități pentru care procentajul deciziilor de acordare a protecției internaționale din totalul deciziilor în primă instanță cu privire la cererile de protecție internațională, astfel cum sunt prevăzute în capitolul III din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, este, în conformitate cu cele mai recente date actualizate privind cifrele medii trimestriale la nivelul Uniunii publicate de Eurostat, de cel puțin 75 %. În cazul apatrizilor, se ia în considerare țara reședinței obișnuite anterioare. Actualizările trimestriale sunt luate în considerare numai în ceea ce privește solicitanții care nu au fost deja identificați ca solicitanți care ar putea fi transferați, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din prezenta decizie.

*Articolul 4***Transferul a 120 000 de solicitanți în statele membre**

(1) Se transferă 120 000 de solicitanți în alte state membre după cum urmează:

- (a) 15 600 de solicitanți se transferă din Italia către teritoriul celorlalte state membre, conform tabelului care figurează în anexa I;
- (b) 50 400 de solicitanți se transferă din Grecia către teritoriul celorlalte state membre, conform tabelului care figurează în anexa II;
- (c) 54 000 de solicitanți se transferă către teritoriul altor state membre, în mod proporțional cu cifrele prevăzute în anexele I și II, fie în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, fie printr-o modificare adusă prezentei decizii, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) și la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Până la 26 septembrie 2016, 54 000 de solicitanți, menționați la alineatul (1) litera (c), se transferă din Italia și Grecia, într-o proporție care rezultă din alineatul (1) literele (a) și (b), către teritoriul altor state membre în mod proporțional cu cifrele prevăzute în anexele I și II. Comisia transmite propuneri Consiliului cu privire la cifrele care urmează să fie alocate în mod corespunzător fiecărui stat membru.

(3) În cazul în care, până la 26 septembrie 2016, Comisia consideră că o adaptare a mecanismului de transfer este justificată de evoluția situației de pe teren sau că un stat membru se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflus brusc de resortisanți ai unor țări terțe ca urmare a unei schimbări subite a fluxurilor de migrație și luând în considerare opiniile exprimate de statul membru potențial beneficiar, aceasta poate înainta propuneri Consiliului, după caz, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2).

Similar, un stat membru poate, prezentând motive justificate corespunzător, să notifice Consiliul și Comisia că se confruntă cu o situație de urgență similară. Comisia evaluează motivele invocate și prezintă propuneri Consiliului, după caz, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2).

(4) În cazul în care, în urma unei notificări efectuate în temeiul articolului 4 din Protocolul nr. 21 de către un stat membru care intră sub incidența respectivului protocol, Comisia confirmă, în conformitate cu articolul 331 alineatul (1) din TFUE, participarea respectivului stat membru la prezenta decizie, Consiliul stabilește, la propunerea Comisiei, numărul de solicitanți care urmează să fie transferați către statul membru respectiv. De asemenea, în cadrul aceleiași decizii de punere în aplicare, Consiliul adaptează în consecință alocările celorlalte state membre, reducându-le proporțional.

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

(5) În circumstanțe excepționale, până la 26 decembrie 2015, un stat membru poate să notifice Consiliului și Comisiei faptul că, temporar, nu este în măsură să participe la procesul de transfer a până la 30 % din numărul solicitanților care i-a fost alocat în conformitate cu alineatul (1), prezentând motive justificate în mod corespunzător compatibile cu valorile fundamentale ale Uniunii consacrate la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Comisia evaluează motivele invocate și prezintă propuneri Consiliului în ceea ce privește suspendarea temporară a transferului a până la 30 % din numărul solicitanților care i-a fost alocat statului membru respectiv în conformitate cu alineatul (1). Atunci când se justifică, Comisia poate propune prelungirea termenului pentru transferul numărului de solicitanți alocat rămas cu până la 12 luni peste data menționată la articolul 13 alineatul (2).

(6) Consiliul decide, în termen de o lună, cu privire la propunerile menționate la alineatul (5).

(7) În scopul aplicării alineatelor (2), (4) și (6) de la prezentul articol, precum și a articolului 11 alineatul (2), Consiliul adoptă, la propunerea Comisiei, o decizie de punere în aplicare.

Articolul 5

Procedura de transfer

(1) În scopul cooperării administrative necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, fiecare stat membru desemnează un punct de contact național, a cărui adresă o comunică celorlalte state membre și EASO. Statele membre, în colaborare cu EASO și alte agenții relevante, adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a institui o cooperare directă și un schimb de informații între autoritățile competente, inclusiv referitor la motivele menționate la alineatul (7).

(2) Statele membre indică, la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, numărul solicitanților care pot fi transferați rapid pe teritoriul lor și alte informații relevante.

(3) Pe baza acestor informații și cu sprijinul EASO și, dacă este cazul, al ofițerilor de legătură din statele membre menționate la alineatul (8), Italia și Grecia identifică solicitanții care ar putea fi transferați în alte state membre, cât mai curând posibil, și transmit toate informațiile relevante punctelor de contact din statele membre respective. În acest sens, se acordă prioritate solicitanților vulnerabili în sensul articolelor 21 și 22 din Directiva 2013/33/UE.

(4) În urma aprobării statului membru de transfer, Italia și Grecia iau o decizie, cât mai curând posibil, privind transferul fiecăruia dintre solicitanții identificați către un anumit stat membru de transfer, în consultare cu EASO, și transmit solicitantului o notificare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4). Statul membru de transfer poate decide să nu aprobe transferul unui solicitant numai în cazul în care există motive întemeiate, astfel cum se prevede la alineatul (7) al prezentului articol.

(5) Se poate propune transferul solicitanților cărora trebuie să li se preleveze amprente digitale în temeiul obligațiilor prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 numai dacă li s-au prelevat amprente și dacă acestea au fost transmise sistemului central Eurodac, în temeiul regulamentului respectiv.

(6) Transferul solicitantului pe teritoriul statului membru de transfer are loc cât mai curând posibil de la data notificării persoanei în cauză a deciziei privind transferul menționate la articolul 6 alineatul (4) din prezenta decizie. Italia și Grecia transmit statului membru de transfer data și ora transferului, precum și alte informații relevante.

(7) Statele membre își rezervă dreptul de a refuza transferul unui solicitant numai dacă există motive întemeiate de a-l considera drept un pericol pentru securitatea lor națională sau ordinea lor publică sau atunci când există motive serioase pentru a aplica dispozițiile privind excluderea prevăzute la articolele 12 și 17 din Directiva 2011/95/UE.

(8) Pentru punerea în aplicarea tuturor aspectelor procedurii de transfer descrise la prezentul articol, statele membre pot decide, în urma schimbului de informații relevante, să numească ofițeri de legătură în Italia și Grecia.

(9) În conformitate cu *acquis-ul* Uniunii, statele membre pun în aplicare integral obligațiile care le revin. În consecință, identificarea, înregistrarea și prelevarea de amprente digitale pentru procedura de transfer sunt garantate de către Italia și Grecia. Pentru a se asigura că procesul rămâne eficient și gestionabil, centrele și măsurile de primire vor fi organizate în mod corespunzător, în vederea găzduirii temporare a persoanelor în conformitate cu *acquis-ul* Uniunii, până la adoptarea rapidă a unei decizii cu privire la situația acestora. Solicitanții care se sustrag procedurii de transfer nu vor mai beneficia de transfer.

(10) Procedura de transfer prevăzută la prezentul articol se finalizează cât mai repede posibil și în termen de cel mult două luni de la indicațiile date de către statul membru de transfer, astfel cum se prevede la alineatul (2), cu excepția cazului în care aprobarea din partea statului membru de transfer menționată la alineatul (4) are loc cu mai puțin de două săptămâni înainte de expirarea respectivei perioade de două luni. În acest caz, termenul de finalizare a procedurii de transfer poate fi prelungit pentru o nouă perioadă care nu depășește două săptămâni. În plus, termenul poate fi, de asemenea, prelungit cu o perioadă suplimentară de patru săptămâni, după caz, în cazul în care Italia și Grecia demonstrează obiectiv obstacole de ordin practic care împiedică efectuarea transferului.

În cazul în care procedura de transfer nu este finalizată în aceste termene și cu excepția situației în care Italia și Grecia convin cu statul membru de transfer asupra unei prelungiri rezonabile a termenului, Italia și Grecia rămân responsabile de examinarea cererii de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 604/2013.

(11) În urma transferului solicitantului, statul membru de transfer prelevă amprente digitale ale solicitantului și le transmite sistemului central Eurodac în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 603/2013 și actualizează seturile de date în conformitate cu articolul 10 și, după caz, cu articolul 18 din regulamentul respectiv.

Articolul 6

Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională care fac obiectul prezentei decizii

(1) Atunci când pun în aplicare prezenta decizie, statele membre acordă o importanță primordială intereselor copilului.

(2) Statele membre se asigură că membrii de familie care intră sub incidența prezentei decizii sunt transferați pe teritoriul aceluiași stat membru.

(3) Înainte de a lua decizia privind transferul unui solicitant, Italia și Grecia informează solicitantul, într-o limbă pe care acesta o cunoaște sau pe care se presupune în mod rezonabil că o cunoaște, în legătură cu procedura de transfer prevăzută în prezenta decizie.

(4) După luarea deciziei de a transfera un solicitant și înainte de transferul efectiv, Italia și Grecia notifică în scris persoanei în cauză decizia privind transferul. Decizia respectivă indică statul membru de transfer.

(5) Dacă un solicitant sau un beneficiar de protecție internațională intră pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de transfer fără să îndeplinească condițiile de ședere în acel alt stat membru, acestuia i se cere să se întoarcă imediat. Statul membru de transfer reprimește persoana respectivă fără întârziere.

Articolul 7

Sprijin operațional pentru Italia și Grecia

(1) Pentru a sprijini Italia și Grecia pentru a face față mai bine presiunii excepționale asupra sistemelor lor de azil și de migrație cauzate de creșterea actuală a presiunii migrației asupra frontierelor lor externe, statele membre, în cooperare cu Italia și Grecia, își intensifică sprijinul operațional în domeniul protecției internaționale prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și de alte agenții relevante, în special prin furnizarea, după caz, de experți naționali pentru următoarele activități de sprijin:

(a) verificarea resortisanților țărilor terțe care sosesc în Italia și în Grecia, inclusiv identificarea lor clară, prelevarea amprentelor și înregistrarea, precum și, după caz, înregistrarea și prelucrarea inițială a cererilor lor de protecție internațională, la cererea Italiei sau a Greciei;

- (b) furnizarea informațiilor și a asistenței specifice de care pot avea nevoie solicitanții sau solicitanții potențiali care ar putea face obiectul transferului în temeiul prezentei decizii;
- (c) pregătirea și organizarea operațiunilor de returnare a resortisanților țărilor terțe care fie nu au solicitat protecție internațională sau al căror drept de a rămâne pe teritoriu a încetat.

(2) Pe lângă sprijinul acordat în temeiul alineatului (1) și în scopul facilitării punerii în aplicare a tuturor etapelor procedurii de transfer, se furnizează un sprijin specific, după caz, Italiei și Greciei prin intermediul unor activități pertinente coordonate de EASO, Frontex și de alte agenții relevante.

Articolul 8

Măsuri complementare care urmează a fi luate de Italia și de Grecia

(1) Ținând cont de obligațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din Decizia (UE) 2015/1523, Italia și Grecia notifică Consiliului și Comisiei, până la 26 octombrie 2015, o foaie de parcurs actualizată, ținând seama de necesitatea de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii.

(2) În cazul în care prezenta decizie ar fi modificată în beneficiul unui alt stat membru în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) și cu articolul 4 alineatul (3), statul membru respectiv prezintă Consiliului și Comisiei, la data intrării în vigoare a deciziei relevante a Consiliului de modificare, o foaie de parcurs care include măsuri adecvate în materie de azil, primire inițială și returnare, prin care să se consolideze capacitatea, calitatea și eficiența sistemului său în aceste domenii, precum și măsuri prin care să se asigure punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei decizii. Statul membru respectiv pune în aplicare pe deplin respectiva foaie de parcurs.

(3) În cazul în care Italia sau Grecia nu respectă obligațiile prevăzute la alineatul (1), Comisia, după ce i-a acordat statului membru în cauză posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, poate decide să suspende aplicarea prezentei decizii în ceea ce privește statul membru respectiv pentru o perioadă de până la trei luni. Comisia poate decide să prelungească această suspendare o dată, pentru o perioadă suplimentară de până la trei luni. Suspendarea respectivă nu aduce atingere transferului solicitanților care se află în așteptare în urma aprobării statului membru de transfer în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

Articolul 9

Situații de urgență suplimentare

În cazul în care un stat membru se confruntă cu o situație de urgență caracterizată de un aflux brusc de resortisanți ai țărilor terțe, Consiliul, la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, poate adopta măsuri provizorii în beneficiul statului membru în cauză, în temeiul articolului 78 alineatul (3) din TFUE. Aceste măsuri pot include, după caz, suspendarea participării statului membru respectiv la transfer, astfel cum este prevăzut în prezenta decizie, precum și posibile măsuri compensatorii pentru Italia și Grecia.

Articolul 10

Sprijin financiar

(1) Pentru fiecare persoană transferată în temeiul prezentei decizii:

- (a) statul membru de transfer primește o sumă forfetară de 6 000 EUR;
- (b) Italia sau Grecia primesc o sumă forfetară de cel puțin 500 EUR.

(2) Acest sprijin financiar este implementat prin aplicarea procedurilor prevăzute la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 516/2014. Prin derogare de la măsurile de prefinanțare prevăzute în Regulamentul respectiv, statelor membre li se plătește în 2016 o sumă de prefinanțare echivalentă cu 50 % din suma totală alocată în temeiul prezentei decizii.

*Articolul 11***Cooperarea cu statele asociate**

(1) Cu sprijinul Comisiei, se pot încheia acorduri bilaterale între Italia și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția, precum și între Grecia și, respectiv, Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția, privind transferul solicitanților de pe teritoriul Italiei și al Greciei pe teritoriul unuia dintre aceste state. Elementele principale ale prezentei decizii, în special cele referitoare la procedura de transfer și la drepturile și obligațiile solicitanților, sunt luate în considerare în mod corespunzător în cadrul acordurilor respective.

(2) În cazul în care se încheie astfel de acorduri bilaterale, Italia sau Grecia notifică Consiliului și Comisiei numărul de solicitanți care urmează să fie transferați către statele asociate. La propunerea Comisiei, Consiliul adaptează în consecință alocările statelor membre, reducându-le proporțional.

*Articolul 12***Raportare**

Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre și agențiile relevante, Comisia raportează Consiliului, o dată la șase luni, cu privire la punerea în aplicare a prezentei decizii.

Pe baza informațiilor furnizate de către Italia și Grecia, Comisia raportează, de asemenea, Consiliului, o dată la șase luni, cu privire la punerea în aplicare a foilor de parcurs menționate la articolul 8.

*Articolul 13***Intrarea în vigoare**

(1) Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Prezenta decizie se aplică până la 26 septembrie 2017.

(3) Prezenta decizie se aplică persoanelor care ajung pe teritoriul Italiei și al Greciei începând cu 25 septembrie 2015 și până la 26 septembrie 2017, precum și solicitanților care au ajuns pe teritoriul statelor membre respective începând cu 24 martie 2015.

Adoptată la Bruxelles, 22 septembrie 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

J. ASSELBORN

ANEXA I

Alocări din Italia

	Alocări pe fiecare stat membru (15 600 de solicitanți transferați)
Austria	462
Belgia	579
Bulgaria	201
Croația	134
Cipru	35
Republica Cehă	376
Estonia	47
Finlanda	304
Franța	3 064
Germania	4 027
Ungaria	306
Letonia	66
Lituania	98
Luxemburg	56
Malta	17
Țările de Jos	922
Polonia	1 201
Portugalia	388
România	585
Slovacia	190
Slovenia	80
Spania	1 896
Suedia	567

ANEXA II

Alocări din Grecia

	Alocări pe fiecare stat membru (50 400 de solicitanți transferați)
Austria	1 491
Belgia	1 869
Bulgaria	651
Croația	434
Cipru	112
Republica Cehă	1 215
Estonia	152
Finlanda	982
Franța	9 898
Germania	13 009
Ungaria	988
Letonia	215
Lituania	318
Luxemburg	181
Malta	54
Țările de Jos	2 978
Polonia	3 881
Portugalia	1 254
România	1 890
Slovacia	612
Slovenia	257
Spania	6 127
Suedia	1 830